

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **O. A.**
bytem
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem
advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2019, č. j. KUJI 41284/2019, sp. zn. OOSČ 417/2019 OOSC/110, a rozhodnutí Městského úřadu Třebíč ze dne 8. 3. 2019, č. j. OSČ-PŘ-532/2018-09/Tu,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce dostal pokutu za překročení nejvyšší povolené rychlosti. V žalobě namítá, že správní orgány měly provést k důkazu návod k obsluze použitého rychloměru. A že jeho rychlost policisté neměřili správně. Na krajském soudu nyní bylo, aby posoudil důvodnost těchto námitek.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Policie dne 7. 8. 2018 měřila rychlost projíždějících vozidel na silnici II. třídy č. 405 u obce Okříšky ve směru jízdy od obce Brtnice k obci Okříšky. Používala k tomu měřicí zařízení Ramer 10 C („rychloměr“). V 15:00 tam naměřila hnědému vozidlu rychlost ve výši 111 km/h (před odečtem tolerance). Na měřeném úseku přitom byla maximální povolená rychlost 90 km/h. Policejní hlídka se za tímto vozidlem vydala. Měla ho celou dobu na dohled. Na příhodném místě jej zastavila a vyzvala řidiče vozidla k předložení dokladů. Byl jím žalobce. Ten hlídce sdělil, že chce přestupek řešit ve správním řízení a odmítl podepsat oznámení přestupku, které policie sepsala za účelem předání věci správnímu orgánu. Policie následně předala věc Městskému úřadu Třebíč („městský úřad“). Součástí oznámení o přestupku byly fotografie z rychloměru s naměřenou rychlostí, na kterých je vozidlo jasně viditelné (včetně čitelné SPZ).
3. Městský úřad vydal dne 6. 11. 2018 příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Důvodem bylo překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 17 km/h (při zvážení možné odchylky rychloměru). Žalobce podal proti příkazu blíže nezduodněný odpor a zmocnil ke svému zastupování zmocněnce. Městský úřad proto pokračoval v řízení dále. Vyrozuměl poté žalobce, že shromáždil všechny podklady pro vydání rozhodnutí, a dal mu možnost se k nim vyjádřit nebo případně navrhnout nařízení ústního jednání. Ze strany žalobce nepřišla žádná reakce.
4. Městský úřad proto vydal dne 8. 3. 2019 rozhodnutí č. j. OSČ-PŘ-532/2018-09/Tu („rozhodnutí městského úřadu“), kterým opět shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. V rozhodnutí městského úřadu se uvádí, že policie rychloměr nastavila a provozovala podle platného návodu. Městský úřad odkázal i na platný ověřovací list rychloměru. Doba platnosti ověření rychloměru končila dne 13. 1. 2019.
5. Překročení rychlosti žalobce o 17 km/h podle městského úřadu prokazoval automatický záznam z rychloměru, který obsluhovali vyškolení dopravní policisté. *Ti jednali přímo se žalobcem jako řidičem vozidla.* Z pořízeného fotosnímku rychloměru zcela jasně vyplývalo, že vozidlo jelo ve svém jízdním pruhu. *Fotosnímek navíc obsahoval i doplňující snímek registrační značky, údaje o datech měření a naměřené rychlosti, číslo snímku, registrační značku, výrobní číslo rychloměru a místo měření.* To vše proběhlo v automatizovaném režimu. Tyto podklady považoval městský úřad za vzájemně souladné a dostatečné pro objasnění skutkového stavu. Tvořily ucelený, logicky provázaný důkazní řetězec, ve kterém žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost ostatních důkazů. Proto měl městský úřad po skutkové stránce přestupek za náležitě prokázaný.
6. Žalobce podal blanketní odvolání. Městský úřad ho vyzval k doplnění odvolání. Na tuto výzvu ovšem žalobce nijak nezareagoval. Městský úřad proto předal věc k žalovanému.
7. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 5. 2019, č. j. KUJI 41284/2019, sp. zn. OOSČ 417/2019 OOSC/110, rozhodnutí městského úřadu potvrdil a odvolání žalobce zamítl („rozhodnutí žalovaného“). Městský úřad podle žalovaného zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Spáchání přestupku žalobce městský úřad podle žalovaného prokázal na

základě shromážděných podkladů spolehlivě. Zopakoval, že rychloměr byl nastaven a provozován podle platného návodu daného výrobcem a obsluha byla řádně proškolená. Služební vozidlo stálo v době měření ve směru jízdy na obec Okříšky. V 15:00 policisté měřili rychlost jízdy projíždějícího vozidla žalobce, kterému naměřili 117 km/h. Až do jeho zastavení měli vozidlo na dohled. K záměně řidiče nemohlo dojít. Po zastavení vozidla ztotožnili žalobce.

8. Žalovaný se ztotožnil s rozsahem dokazování, na jehož základě městský úřad dospěl k jednoznačnému závěru o prokázání spáchaného skutku. Odkázal na judikaturu, podle které pro závěr o spáchání přestupku mohou dostačovat podklady v podobě úředního záznamu se záznamem o přestupku doprovázeného fotografií z měření, případně ověřovacím listem rychloměru. Správnost měření pak může vyplývat z toho, že ho prováděly proškolené osoby.

III. Obsah žaloby

9. Žalobce namítá, že správní orgány nezjistily skutkový stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Sice konstatovaly, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze, neprovedly ho ovšem jako důkaz. To odporuje judikatuře správních soudů.
10. Žalobce dále namítá, že měření rychlosti ve skutečnosti neproběhlo v souladu s návodem k obsluze. Měřené vozidlo je totiž celé v pravé části snímku. Žalobce tak má za to, že k němu již nedosáhly radiové vlny, resp. tyto vlny vozidlo zachytily pouze na začátku měření, avšak již ne na konci měření. Nesprávnou polohu naměřeného vozidla způsobilo nesprávné ustavení policejního vozidla v rozporu s návodem k obsluze. V místě, odkud policisté měřili, nebyl dostatek místa pro umístění výtyčky. Podle návodu k obsluze musí být výtyčka alespoň 10 metrů před policejním vozidlem, které má přes čtyři metry. V té souvislosti žalobce navrhl provést důkaz návodem k obsluze, kde se to vše uvádí. K řádnému ustavení je tedy nutná plocha o délce přes 14 metrů. Žalobce v té souvislosti odkazuje na snímek z *Google Maps*, který také navrhl provést k důkazu.
11. Žalobce uzavírá, že pokud by správní orgány návod k obsluze provedly, nemohly by konstatovat, že ho policisté při měření rychlosti dodrželi. Povinnost měřit v souladu s návodem k obsluze vyplývá z ověřovacího listu rychloměru. Správní orgány tedy neúplně zjistily skutkový stav. Neprovedly důkaz (návod k obsluze) potřebný k prokázání rozhodných skutečností (zda bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze).

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný uvádí, že pokud se nepostupuje podle návodu k obsluze, pak se objeví chybová hláška. Nebylo třeba doplňovat jasný a nesporný skutkový stav dalším dokazováním. Žalobce i jeho zmocněnec zůstali po celou dobu řízení zcela pasivní.

V. Replika žalobce

13. Žalovaný reagoval pouze na námitku týkající se provedení měření. Ke změření rychlosti podle něj může dojít pouze tehdy, pokud proběhne v souladu s návodem k obsluze. Skutečnost, že by měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze, pokud ke změření rychlosti dojde, však není obecně známou skutečností. Proto je vhodné to prokázat, např.

provedením návodu k obsluze. Ten však správní orgány neprovedly. Na podporu své argumentace žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2014, č. j. 6 As 187/2014-62.

14. Žalobce dále namítá nesprávnost tvrzení, že by každé měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze skončilo chybovým hlášením či vypnutím rychloměru. Naopak běžně dochází k tomu, že se rychlost změří. Pak je na policistech, resp. správních orgánech a soudech, aby na základě spisového materiálu posoudily, zda předmětné měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze či nikoli. Vyplývá to z vyjádření Českého metrologického institutu, který rychloměry ověřuje. Toto vyjádření žalobce k replice připojil a navrhuje ho provést k důkazu. Premisa, kterou správní orgány zastávaly, a na základě které měly za to, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze, je chybná. Jimi zjištěný skutkový stav nemá oporu ve spise a vyžaduje další doplnění. Žalobce zdůrazňuje, že měření rychlosti lze provést pouze v souladu s návodem k obsluze, jak vyplývá např. z ověřovacího listu rychloměru. Jinak nelze garantovat správnost naměřené rychlosti.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání. Oba účastníci řízení s tím vyslovili souhlas. Nesouhlas žalobce s rozhodnutím o věci bez jednání pak nelze dovozovat z toho, že navrhl k provedení určité důkazy (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, srov. pak body 31-33 níže).
16. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, která doposud ve věci rozhodovala, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodů podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci.
17. Žaloba *není důvodná*.

a. Neprovedení návodu k obsluze k důkazu

18. Žalobce nejprve namítá, že pokud správní orgány konstatovaly, že měření proběhlo v souladu s návodem rychloměru k obsluze, pak jej měly provést k důkazu. Na podporu své argumentace odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016-31 („rozsudek sedmého senátu“), ve kterém se píše: „Pokud (...) ‚Návod k obsluze měřicího zařízení‘ nebyl jako důkaz vůbec proveden (...), nemohly správní orgány konstatovat, že tento návod byl dodržen.“ Žalobce odkazuje také na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, č. j. 58 A 33/2012-26 („rozsudek ostravského soudu“), který uvádí: „Jestliže správní orgán zákonnost použití laserového měřiče rychlosti motorového vozidla odůvodní tím, že měření bylo prováděno v souladu s návodem na obsluhu, přičemž součástí spisu není tento návod, pak soud zruší správní rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost (...) z důvodu, že skutkový stav nemá oporu ve spise.“
19. Tuto věc je však třeba od obou odkazovaných rozsudků odlišit. Podstatnou odlišností oproti věci řešené rozsudkem sedmého senátu je to, že ve věci jím řešené *nebyl obviněný v celém přestupkovém řízení nečinný a sám naopak provedení návodu k obsluze navrhoval*.

Podstatou věci pak bylo, že *správní orgány nezareagovaly, jak by bylo žádoucí, na tento jeho důkazní návrh*. V tomto kontextu je nutné číst výše uvedenou citaci z rozsudku sedmého senátu. Zde však žalobce byl v průběhu přestupkového řízení nečinný a nevzněl v něm žádný důkazní návrh. Proto rozsudek sedmého senátu není příléhavý.

20. To platí i pro odkaz žalobce na rozsudek ostravského soudu. Žalobce totiž přehlédl, že tento rozsudek zrušil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 22. 5. 2014, č. j. 2 As 39/2014-30 („rozsudek druhého senátu“). Uvedl v něm: „na č. 1. 5 správního spisu se nachází *ověřovací list* použitého silničního laserového rychloměru, který byl vydán Českým metrologickým institutem. Ve spise se nacházejí také fotografie měřeného místa, *záznam policisty a fotografie vozidla při měření včetně výstupu z měřícího zařízení*. (...). Dokumenty založené ve spise v této věci je možno podle judikatury považovat za podklady, které zpravidla postačují k vydání rozhodnutí, že se obviněný dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (...). Další dokazování se vede jenom tehdy, pokud účastník řízení zpochybní postup při měření či jiné skutečnosti. Teprve potom je třeba vyslechnout příslušné policisty a zjišťovat, zda prováděli měření v souladu s návodem k obsluze apod. (...). *V předmětné věci ovšem ve správním řízení nebyl konkrétní způsob měření nikterak kvalifikovaně (ani jakkoliv jinak) zpochybněn. Proto správní orgány nemusely nutně založit do spisu předmětný návod.*“ A Krajský soud v Ostravě poté žalobu v dané věci nakonec zamítl. Z rozsudku ostravského soudu proto taktéž nelze v této věci vycházet.
21. Naopak je podle krajského soudu namístě vycházet z rozsudku druhého senátu. Přestupek žalobce dokládají prakticky identické důkazy obsažené ve správním spise. I podle krajského soudu *tyto důkazy bezpečně prokazují, že žalobce přestupek spáchal*. Na fotografiích z rychloměru je vozidlo žalobce zřetelně viditelné včetně jeho dobře čitelné SPZ. Fotografie doprovází údaje o datech měření a naměřené rychlosti, číslo snímku, registrační značky, výrobní číslo rychloměru a místo měření. Policisté pak po zastavení vozu, který neztratili z dohledu, identifikovali žalobce coby řidiče. Ten ani nijak nezpochybňuje, že byl řidičem vozu. Policisté byli proškolení k používání rychloměru. A ve spise bylo také jeho platné ověření. To vše podle krajského soudu k závěru o skutkovém ději postačuje. Není pochyb, že žalobce nejvyšší povolenou rychlost v daném místě překročil.
22. Kromě rozsudku druhého senátu také lze navázat na aktuálnější judikaturu Nejvyššího správního soudu, která správním orgánům v konkrétních skutkových okolnostech „promíjí“ neprovedení návodu k obsluze, pokud skutkový děj jinak pevně podkládá zbytek důkazů, např. dostatečně průkazná fotografie vozidla a údaje o provedeném měření spolu s ověřovacím listem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2020, č. j. 6 As 69/2020-33, ze dne 23. 10. 2019, č. j. 8 As 228/2018-53, ze dne 26. 11. 2019, č. j. 1 As 39/2019-29, či rozsudek krajského soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 33 A 11/2018-59). To je přesně i případ této věci.
23. Námitka, že správní orgány pochybily, pokud k důkazu neprovedly návod k obsluze, tak není důvodná.

b. Soulad měření s návodem k obsluze

24. Ve zbytku žalobní argumentace žalobce namítá, že měření neproběhlo v souladu s návodem k obsluze. Krajský soud zde však musí dát za pravdu žalovanému. Jak vyplývá

např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, pokud by policisté nedodrželi návod k obsluze, neproběhly by správně interní testy a verifikace měření. Rychloměr by snímek anuloval. Vůbec by se na displeji radaru nezobrazil výsledek měření a ani by se neuložil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 As 349/2020-43, bod 17).

25. Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32, vyplývá, že správnost měření je zřejmá ze skutečnosti, že navzdory automaticky probíhající korekcím při měření měřicí přístroj měření zaznamenal. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud podrobněji srozumitelně vysvětlil průběh automatických korekcí rychloměru použitého i v této věci. V případě nesprávného postavení či způsobu jízdy měřicího vozidla přístroj vyhodnotí měření jako nesprávné a záznam neuloží. Rychloměr vyhledává v posloupnosti změřených hodnot úsek, který je nejvhodnější pro maximální přesnost měření. Dodatečně probíhá ještě ověření výsledku měření a kontroluje se znovu správnost měření. *Pokud by kontrola ukázala více než povolenou odchylku, přístroj by měření automaticky anuloval.* Vše probíhá automaticky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 As 349/2020-43, bod 18).
26. Jestliže tedy v právě projednávané věci došlo k zaznamenání rychlosti žalobcova vozidla, muselo se podle výše citované judikatury jednat o měření provedené v souladu s návodem k obsluze. *Důkazem o správně provedeném měření je fotografický snímek s vyznačením rychlosti žalobcova vozidla, který je součástí správního spisu.* Krajský soud proto nemá důvod pochybovat o tom, že změření vozidla žalobce při překročení nejvyšší povolené rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru.
27. Za těchto okolností už nemůže uspět námitka žalobce poukazující na podle něj nesprávné umístění výtyčky a policejního vozidla. Lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2020, č. j. 3 As 185/2018-39 („rozsudek třetího senátu“), a jím přezkoumávaný rozsudek krajského soudu ze dne 19. 11. 2018, č. j. 33 A 16/2017-38. Podobně jako ve věci řešené těmito rozsudky lze již s ohledem na výše uvedené závěry tuto námitku označit za čistě spekulativní. Jak dále vysvětluje rozsudek třetího senátu s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 300/2015-35, „[p]rokazovat stav věci (nebo místa činu) v minulosti je obecně problematické. Je tomu proto, že v průběhu času se mění stav věci, její vlastnosti, vzezření, funkčnost, apod., ať už v důsledku jejího užívání, vnějších objektivních zejména přírodních jevů (např. počasí) nebo i vědomými dodatečnými zásahy do věci prováděné člověkem. *Proto, je-li stav určité věci (místa) důležitý pro objasnění zjišťovaného skutkového stavu, patří její ohledání mezi prvotní úkony v konkrétním řízení.* Není ovšem úkonem povinným, zejména za situace, kdy o stavu věci s ohledem na další skutečnosti zjištěné dosud provedenými jinými důkazy, nejsou pochybnosti.“
28. Krajský soud v návaznosti na věc řešenou rozsudkem třetího senátu připomíná, že zasahující policisté přímo se žalobcem jakožto řidičem vozidla jednali. Ten v daný okamžik nevzněl žádnou pochybnost o ustavení policejního vozidla a nastavení rychloměru, ač záznam odmítl podepsat. Namítá-li tedy žalobce nesprávné ustavení vozidla a výtyčky, nelze než konstatovat, že tuto pochybnost měl vznést již na místě spáchání přestupku. Nelze pak odhlédnout od skutečnosti, že přestupek, kterého se dopustil, prokazuje ucelená řada důkazů (srov. bod 20 výše). Za situace, ve které je ze snímku měření zřejmé, o jaké

vozidlo se jedná, neměly správní orgány, potažmo krajský soud důvod k jakýmkoliv pochybnostem o objektivitě a správnosti měření. Z toho důvodu nemohla ani u této námitky vést změna pasivního postoje žalobce v aktivitu v řízení před krajským soudem bez dalšího k jeho úspěchu (srov. obdobně rozsudek třetího senátu, body 25-26).

29. Neobstojí pak poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2014, č. j. 6 As 187/2014-62 („rozsudek šestého senátu“). Jeho podstatou je výtku směřovaná rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 5. 2014, č. j. 17 A 33/2013-91, který námitky nesprávného měření odbyl jednou větou, aniž by svůj názor blíže a přezkoumatelně odůvodnil. Jakoby skutečnost, že nesoulad měření s návodem k obsluze vede k anulaci měření, byla obecně známá. Proto si daná část odůvodnění citovaného rozsudku Krajského soudu v Plzni žádala pečlivější vysvětlení. V tomto kontextu je tedy opět třeba číst rozsudek šestého senátu, ze kterého jej žalobce vytrhává. *Krajský soud však v nynější věci své závěry opírá o ustálenou a výše citovanou judikaturu, již aplikuje v konkrétních okolnostech této věci.* Pochybení, jaké rozsudek šestého senátu vytkl zde citovanému rozsudku Krajskému soudu v Plzni, se tedy nedopouští.
30. Namítá-li tedy žalobce, že měření neproběhlo v souladu s návodem k obsluze, není tato jeho námitka důvodná.
31. Krajský soud ještě žalobci dluží reakci na jeho důkazní návrhy týkající se souladu měření s návodem k obsluze. Žalobce navrhl k provedení návod k obsluze, snímek místa měření získaný z *Google Maps* a vyjádření Českého metrologického institutu. Krajský soud tyto návrhy nevyslyšel. Je třeba vyjít z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71 („usnesení rozšířeného senátu“), které připomíná: „[J]en proto, že obviněný z přestupku neuplatnil tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový stav a jím odpovídající důkazní návrhy v řízení před správními orgány, ač tak učinit mohl, nemůže krajský soud stejná žalobní tvrzení bez dalšího odmítnout jako opožděná nebo účelová.“ (bod 43 usnesení rozšířeného senátu). Klíčové je, zda správní orgány „opatří takovou sadu důkazů, z níž po jejich řádném zhodnocení lze učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění (...). *Typicky tomu může být v situacích překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy, kdy bude závěr správního orgánu o naplnění skutkové podstaty přestupku podpořen navzájem nerozpornou a přesvědčivou sadou důkazů, přičemž teprve v žalobě přijde žalobce s obecnými a k věci se nijak blíže nevztahujícími důkazními návrhy ohledně možné chybovosti měřicího přístroje.*“ (bod 44 usnesení rozšířeného senátu).
32. Odlišná situace podle usnesení rozšířeného senátu nastane tehdy, neprovedou-li správní orgány dostatečné zjištění skutkového stavu věci, tedy úplné dokazování rozhodných skutečností, a přesto rozhodnou o vině. *Zákon správnímu orgánu ukládá, aby i při pasivitě obviněného v řízení o přestupku opatřil dostatečné množství důkazů, které přestupek, jenž je obviněnému kladen za vinu, jasně a nepochybně prokazují.* Nestane-li se tak, pak obviněný v řízení před soudem jistě může poukázat na možné jiné rozumně se nabízející varianty skutkového děje, případně k tomu nabídnout důkazy. Je na krajském soudu, aby v mezích možností soudního přezkumu tato tvrzení podrobil konfrontaci s napadeným rozhodnutím a s obsahem správního spisu a případným dokazováním „oddělil zrna od plev“, tzn. nepravděpodobné či jiné bizarní námitky obviněného eliminoval (body 45 a 47

usnesení rozšířeného senátu). Jak trefně shrnuje komentářová literatura, „[p]okud jsou ve skutkových zjištěních správního orgánu *určité dílčí mezery, eventuálně se ze spisu přímo nabízí alternativní skutkový příběh*, měl by soud provést i takové důkazy, které žalobce ve správním řízení sice nenavrhol, které však mohou být významné pro *odstranění určitých pochybností, které snad ještě ohledně spáchání přestupku přetrvávají*.“ (Kühn, Z. § 77. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019. s. 634-636).

33. Podle krajského soudu ovšem správní orgány opatřily takovou sadu důkazů, z níž po jejich řádném zhodnocení lze učinit závěr, že se žalobce přestupku dopustil (viz bod 20 výše). Jak již krajský soud vícekrát zmínil, neexistují rozumné důvody pro pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Krajský soud ve skutkových zjištěních správních orgánů nespatřuje dílčí mezery. Ani se podle něj ze spisu (či tvrzení žalobce) přímo nenabízí alternativní skutkový příběh. Pochybnosti o spáchání přestupku tu nejsou, proto ani nemohou žádné přetrvávat. Za těchto okolností krajský soud považoval nařízení jednání a provedení důkazů navrhovaných žalobcem během něj za nadbytečné.

VII. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 19. května 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce